

RISK DOCTOR BRIEFING

آزمایش تنش برای مدیریت ریسک

© May 2014, Dr David Hillson FIRM, HonFAPM, PMI Fellow

david@risk-doctor.com

آزمایش تنش که از مهندسی نشات می گیرد، برای آزمودن اینکه سازه هایی چون پل ها، جاده ها، تونل ها و ساختمان ها می توانند بار مورد انتظار را تحمل کنند استفاده می شود. معمولاً به عنوان کاری دفتری برای تغییر پارامترهای طراحی جهت شبیه سازی آنچه ممکن است در اثر شرایط حدی و غیربرنامه ریزی شده روی دهد استفاده می شد. از آن زمان آزمایش تنش به محیط های دیگر نیز راه یافت.

در دنیای توسعه نرم افزارها و سخت افزارها آزمایش تنش شامل سق دادن سیستم ها به فراتر از ظرفیت رایج آنها می باشد و شاخه مهندسی قابلیت اعتماد Reliability Engineering جهت تخصصی کردن این نوع واکاوی ایجاد شده است.

اخیراً آزمایش تنش در بخش مالی نیز استفاده شده است. بدین شکل که دولت ها و [سازمان های مرتبط] بررسی می کنند که آیا بانک ها و دیگر موسسات مالی، سرمایه ذخیره کافی جهت غلبه بر تغییرات شدید و ناگهانی بازار را دارند یا نه.

مخصوصاً در زمینه ریسک مفهوم آزمایش تنش شامل استمرار کسب و کار و جبران خسارات نیز می شود. بدین گونه که برنامه های استمرار کسب و کار پیشاپیش برای ایجاد اطمینان از اینکه آنها در صورت وقوع یک خسارت یا حادثه واقعی کار خواهند کرد، آزمایش می شوند. سناریوهای واقعی آزمایش می شوند که اگر آنها واقعا اتفاق بیافتند، نقاط ضعف با پاسخ های برنامه ریزی شده اصلاح خواهند شد.

آیا آزمایش تنش به شکل عمومی تر می تواند در بهبود روش مدیریت ریسک ما را کمک نماید؟ دو راه برای به کار بردن این نگرش مهم وجود دارد:

1. **آزمایش تنش شناسایی ریسک ما.** ما باید بدانیم که آیا فرآیند ما برای شناسایی ریسک های واقعی به اندازه کافی محکم است که هر عدم قطعیتی را که ممکن است دستیابی به اهداف ما را متاثر سازد پیدا کند. اگر ما ریسکی را نبینیم نمی توانیم مدیریتش کنیم.

(a) ما می توانیم موقعیت های شبیه قبلی را مرور کنیم و خطرات مهمی که روی دادند و فرصت های مهمی که از دست رفتند را شناسایی نماییم. سپس می توانیم بپرسیم که آیا نگرش استاندارد شناسایی ریسک ما این ریسک ها را شناسایی کرده یا اینکه ما تکنیک های جدیدی را نیاز داریم؟

(b) آیا وسعت دید ما به قدری کوچک است که تنها ریسک های داخلی در محدوده مسوولیت خودمان را می بینیم؟ چگونه ریسک های برآمده از تامین کنندگان، پیمانکارها یا کارفرماها و یا ریسک های استراتژیک سازمان خودمان را پیگیری می کنیم؟

(c) همچنین باید آنچه با ریسک های بزرگ که خارج از چرخه مرور ریسک عادی ما شناسایی می شوند انجام می دهیم و آنها که توجهی اضطراری نیاز دارند را در نظر بگیریم. آیا ما راهی برای آوردن فوری این ریسک ها درون فرآیند ریسک داریم یا باید برای نشست بعدی منتظر بمانیم؟

2. آزمایش تنش آمادگی سازمان. شامل شبیه سازی آنچه اگر تاثیر ریسک ما اساسا و به صورت غیرمنتظره تغییر کند روی خواهد داد، می باشد.

(a) اگر ارزیابی ریسک ما اشتباه باشد، ریسک های ارزیابی شده با "احتمال پایین" واقعا روی دهند، یا ریسک های با تاثیر کم به تاثیر زیاد متمایل شوند، چه خواهد شد؟ آیا ما برنامه پاسخی برای این شگفتی ها داریم؟ و چگونه می توانیم ارزیابی ریسکمان را صحت گذاری کنیم به گونه ای که اغلب اوقات درست انجام شود؟

(b) اگر مهم ترین سه تهدید در یک زمان روی دهند چه می کنیم؟ یا مهم ترین سه فرصت. آیا می توانیم روی دادن چند ریسک را بخصوص اگر آنها بر یکدیگر اثر داشته باشند به شکلی که جمع آنها بیشتر از اثر تک تک آنهاست، مدیریت نماییم؟

(c) اگر مهمترین ریسک ما یکباره در خلال تعطیلات روی دهد چه خواهد شد؟

مدیریت ریسک به جلو نگاه می کند تا آینده هایی را که در حال حاضر قابل انتظار نیستند ببیند و پیشاپیش آماده می شود. ما باید همین تفکر را برای فرآیند ریسک خودمان به کار ببریم به گونه ای که بتوانیم آنچه را آینده می آورد مدیریت نماییم.